

I ara que ?

I ARA QUE ?

Com definir-te el que és indefinible
dins l'indòmit* batibull* d'aquest món
on es confon el desig amb amor,
l'amistat amb conquesta fugaç,
l'entrega amb acte intranscendent luxuriós
i jo com un tòtil* adolescent enamorat
inconscient del conscient que sóc
al saber que inconscientment t'estim
fins al finit de la meva vida
fins a l'infinit del què et puc estimar i sempre estimaré,
travessant la teva aura prohibida,
on el nostre pecat sols serà nostre
i la nostra carn seduïda i flamejada
serà la nostra perpètua condemna escollida.
M'he drogat irresistiblement de tu,
he fumat els teus alens profunds,
èbria la meva boca del teu xarop deliciós,
flipat amb la teva olor de dolç perfum,
empatxat d'ulls brivalls* incitadors,
tragant-me l'essència pura del teu amor,
I ara que?

Ens queda l'existència eterna amb records de colors,
la vida que en queda per buscar-nos a cada bufada de vent
i trobar els sospirs apassionats
que cada segon enviem
perquè arribin als nostres llavis secs
de nostàlgia i amargor.

I cada besada donada en l'aire
ompli el teu cos dels petons que no vaig regalar-te,
i cada llàgrima que cau al mar
t'arribi com avançada

dels que queden per poder-te donar.

JBF, 05.03.2017

Indòmit: que no se deja domar
Batibull: mescla desordenada de coses
Brivalls. Cast. Pícaros
Tòtil: encantat, babau

937 Persones han vist aquesta poesia

Andròmina

ANDRÒMINA

Neix un nou jorn per l'andròmina formosa,
esperant al vestidor abillant-se sola
amb ulls adormiscats, pell desmaquillada
i pal·lidesa a la cara empanada.
Queden minuts per obrir-se
la cortina de l'escenari glamurós,
afanyant-se es posa engalanada,
a punt per l'estrena de l'obra intuïtivament eròtica
escrita per una única actriu,
pensada per un sol espectador,
inspirada per una escriptora
bastant esbojarrada
amb habilitat en escriure poesia,
amb delicades paraules
de pensaments consirosos*
i subtil i atrevida picardia.
Destinades a gent com ella, enamorada,
a qui cerca a una idolatrada princesa

i declamar-li versos d'amor per conquerir-la.
Deixant-la navegar pel món oníric
on el somni es fa realitat
i la realitat el que com un somni està recitant.
De la platea s'apaguen els canelobres d'or i plata,
s'enfoca amb llum tènua i càlida
a la seductora dama i artista intimista.
El galant, com un dandi, ben vestit i perfumat
assegut al passadís de la primera fila,
atent i aclaparat, absort i expectant...
Li palpita tan fort el cor
que ella el sent, fent vibrar el seu, com mai ho recorda.
Cada alè és un botó descordat,
cada sospir, una peça de roba despullada,
cada batec, una positura imaginada.
Es miren i l'amor platònic esclata,
per ell, la joia més apreciada,
per altres... una andròmina* descarrilada.

JBF, 18.03.2017

Consirós: absorbit

Andròmina: que no serveix

937 Persones han vist aquesta poesia

**Poesia i música per el cor i
l'ànima**

Poesia i música per el cor i l'ànima

Recital poètic i líric a càrreg de les germanes **Joana i Àngels Bagur**, amb àries antigues italianes i poemes del llibre **VIURE UN MOMENT** triats amb un mateix fil conductor, l'amor. Un amor tendre de joventut, un amor entregat en altres casos, un amor perdut, un amor impossible... mireu el recital una estona de calma i ho anireu descobrint. Que la música i la poesia siguin aliment per l'ànima i el

cor.

canta: Àngels Bagur

recita: Joana Bagur

El Iris 24 de juliol de 2015

El Iris 24 de juliol de 2015

«Menorca t'estim»

Menorca t'estim

«Menorca t'estim», no hi ha més precioses paraules que «t'estim» (així ho deim a Menorca) per dir a les persones que estimes. A les que properes o lluny no tens mai a l'oblit, que sospires per elles, que recordes sovint, que desitges tenir aprop teu, que regales el teu temps per gaudir d'elles, que comparteixes les emocions bones i també les dolentes... Qui no ha plorat mai per marxar d'un lloc, per deixar amics, per separar-se de la família... i per marxar del poble? del país?... i de la teva illa???

«Menorca t'estim», una història d'amor a Menorca, on la marxa és inevitable i l'oblit impossible. Una història real que moltes famílies patim. Un vídeo elaborat durant mig any, amb una música que enamora i enganxa de José Sanjuan i una lletra, imatges i muntatge d'una menorquina, servidora, que ha volgut captar i transmetre l'estimació de molts cap una illa cuidada i protegida, estimada pels habitants, els visitants i els que desitgen venir. Esper gaudeixis d'aquest senzill muntatge, t'emocionis, potser, i que aquesta cançó t'arribi al cor per fer-la per sempre teva. Amb el carinyo que he elaborat la meva part d'aquest projecte, t'ho transmeto també a tu. Gaudeix de «Menorca t'estim» gràcies per veure'l i si t'agrada, comparteix pels medis i ensenya'l, és el nostre premi.

Moltes gràcies, Joana Bagur Florit-JBF

[DESCARGA AQUÍ LA LLETRA AMB ELS ACORDS DE «MENORCA T'ESTIM»](#)

[Notas de prensa en Menorca al dia](#)

Retalls de premsa

La societat necessita molt la poesia, perquè ajuda a serenar el cor i a estimar

Fes clic a la fotografia de sota per veure l'article complet, acompanyat de «[Flotarium](#)», una melodia d'en [José Sanjuan](#). Només es pot visualitzar a l'ordinador.

Instruccions: Quan facis clic a l'imatge per veure l'entrevista podràs gaudir com si estiguessis llegint el diari mentre escoltes música. Per passar full tens que donar-li als dos botons que tens **a baix a la dreta** on diuen «prev page» i «next page». Per fer més gran l'imatge fes clic un cop a sobre o desplaçat amb la rodeta. Per veure altres parts de la revista prem amb el botó esquerra per arrossegar el full.

Joana Bagur, guanyadora del concurs
de poesia de Navarcles

▲ PÀGINA 14

937 Persones han vist aquesta entrada

Cartes d'amor

CARTES D'AMOR

Avui sense buscar he trobat,
al fons del calaix d'un armari corcat,
una capsa vella de galetes
de canyella, sucre glacejat i mantega,
brollant de sobres oberts de color de cafè amb llet i
arrugats.

Un nom davant anotat de pròpia mà,
segells de pesseta
i remitent romput,
quasi esborrat, però es podia esbrinar.
El cor em palpitava, els ulls entelats
i les mans tremoloses

en treure el manuscrit de cinc fulls
de lletra clara i amb sorpresa en castellà.

Data de ja fa molt,
un vint-i-quatre d'agost del segle passat.

«Hola amor», així començava
i seguia molt ben escrit,
amb punts, accents, comes i sense faltes,
una redacció molt romàntica.

Al que ho va escriure li va portar dos dies,
jo l'he llegida en pocs minuts,
però l'he rellegida, era tan polida!
Paraules passionals escrites d'un cor allunyat,
ferit per l'enyorança i la distància
del mar inevitable que sempre ens separa
dels que estimem a l'altre costat,
abans i també ara.

Contant amb detall els somnis de la nit,
recordant per reviure les postes a l'horitzó
i numerant les estrelles les nits caloroses d'estiu.

Paraules que...

“No pretendo que con ellas recuerdes,
sino que vuelvas a sentir,
cerrando los ojos,
el sabor de un beso sin que mis labios toquen los tuyos,
el placer de una caricia
sin que mis manos rocen siquiera tu cuerpo,
la sensación de un «te quiero»
sin que estas palabras lleguen a tu oído,
o un abrazo sin que el calor de tu pecho
se sienta en el mio”

i la carta acabava com totes les seves cartes,
amb lletra obliqua i la més esperada,
un» te quiero»,
i signada de l'estimat amb nom i llinatge.

Avui, cartes d'amor he trobat...

Aquí voldria morir

AQUÍ VOLDRIA MORIR

Aquí voldria morir
envoltada d'arena blanca
impregnada del teu alè humit i salat,
plorant per tu les darreres llàgrimes
mirant-te com sempre
com enamorada al seu amant.

Despullada per abraçar-te
i mans buides per poder-te encerclar,
desperta per mai oblidar-te
absent per no rompre el teu encant,
destrossada per perdre't
i joiosa per haver-te estimat.

Captiva de la teva bellesa
i lliure d'escollir-te com a llar,
temença per la meva partida
i feliç d'haver-te gaudit a cada instant.

Aquí voldria morir
amb silenci, tranquil·la i serena,
embadalida del teu espectacular despertar
o amb soroll de les ones a la tramuntana
i el teu sublim descansar
amb el reflex de la Lluna
i els estels flotant sobre el mar.
Aquí voldria morir...

JBF 29.03.2015

937 Persones han vist aquesta poesia

L'estel

L'ESTEL

Qui sóc que després d'un llarg hivern,
surt d'un calaix carregat de pols,
dins una capsa de fusta, vellut i seda,
com qui guarda el més gran dels tresors.

Sóc brillant i esplendorós
quan em mira l'astre Sol,
i a la nit se me reflexa,
la blanca Lluna d'un Sant Joan clamorós.

Veig els fillets per les finestres
que els petits braços no poden arribar
a tocar-me ni acariciar-me,
perquè jo sempre vaig dansant.

I aquell avi de mirada fixa,
que vells records al cap li van passant,
quan jo davant ell ben presumit,
el saludo i capadeta ell amb la mà em fa.

I els joves que per jo es barallen,
per poder-se veure en el meu mirall,
ja que com diuen tots els que em miren,
qui es veu en mi,
tindrà sort tota la resta d'any.

Vaig al front d'un animal gran i noble,
que el seu amo porta ben estrijolat,
amb la cua sempre engalanada
de flocs de colors i preciosos brodats.

El cor ja em batega i sospira,
perquè madona em posi
entre els ulls de l'esvelt cavall,
i esperaré com tota la gent santjoanera,
el primer toc de tambor i fabiol tan desitjat.

Qui sóc?

Cerca'm per Sant Joan a Ciutadella,
i entre tota la gernació
veuràs un estel que brilla més que els altres,
perquè en mi et veuràs...
si et fas ben aprop.

JBF

937 Persones han vist aquesta poesia

Ona

ONA

No visc assossegada
a ritme de la teva simfonia, romança o balada
que em portes allà on tu vols
vagabunda viatjant sempre incansable
d'aquí i d'allà amb el meu va i ve,
d'una costa a l'altre,

d'un penya-segat a una platja.
Alguns em maleeixen,
altres em desitgen
la majoria aclaparats m'admiren
xocant amb les roques o esquivant a les gavines.
Enamoro a individus amb roba ajustats
i taula de fusta
que amb mi senten goig enlairats.
Em fas córrer i no tinc pressa
o vull córrer i em tens arrestada,
com bassa d'oli m'ofenen
o sóc ferotge que escuma trec de les entranyes.
Faig dansar a iots i barques
i als vaixells, grans mostres del mar
m'hi arrimo com vella xafardera
i si estic massa juganera
algun ensurt els hi puc donar.
Vent no m'abandonis
o moriré com ona del mar.

JBF 31.03.2015

937 Persones han vist aquesta poesia